

absolut blive Grundlaget for Takstationen ved den Slags Ejendomme, og det er et vanskeligt Grundlag. Man kan ganske vist sige, at i Byerne maa det ogsaa væsentligst være Nyttevirkningen ved Ublejningen, det kommer an paa, men der er dog en noget større Sikkerhed for Ublejning i Byerne end paa Landet, og derved kommer der Vanskeligheder frem, som man ikke saa let kan klare. Jeg er fremdeles af den Mening, at det vilde være heldigt, om man kunde sætte denne Kreditforening i Forbindelse med en bestaaende Kreditforening, og jeg erkender, at det nærmest maatte være en Købstadkreditforening, da Synspunktet for Ublaan nærmest maa blive det samme som ved en Købstadkreditforening. Paa Vorne har man ganske vist ordnet Forholdet paa en anden Maade, idet man i Østfyns Kreditforening laaner baade i Købstæderne og paa Landet og i alle Slags Ejendomme paa Landet; derved har man faaet disse Ejendomme ind sammen med andre Ejendomme, og det kan være en meget hensigtsmæssig Ordning. I Sjælland derimod er der Trængsel til en Lov, det erkender jeg fuldkomment; men som sagt, det, at der møder et større Antal Ejendomme eller Ejere af disse rundt omkring, som ville have Laan, er ikke i og for sig det afgørende. Afgørende maa det være, om man kan finde et Grundlag, paa hvilket man med Sikkerhed kan laane i de paagældende Ejendomme. Jeg tror derfor nok, at der kan være Spørgsmaal om, at der bør kunne gaas til Halvdelen af Takstationssummen i den Slags Ejendomme, og jeg tror ogsaa, at det kan være et Spørgsmaal, om Amortisationen virkelig bør udstrækkes over saa lang Tid, som her er foreslaaet, nemlig 50 Aar. Det kan være et stort Spørgsmaal. Derimod er der ikke noget at indvende imod den Indbetaling, der er anjat til Reservecapitalen; det kende vi jo ogsaa fra andre Foreninger; jeg nævner det kun, fordi et æret Medlem døde lidt ved det Punkt. Altsaa, jeg er ganske villig til at forhandle om et saadant Lovforslag, men jeg tror ikke, at Opgaven kan siges at være løst helt. — Med Hensyn til Lovforslagets Titel, som jo har meget at betyde, da det er i selve Titlen, at man har angivet Lovforslagets Rækkevidde ved Ordet „Landbygninger“, som jo ogsaa er gentaget i § 1, da tror jeg, at den er afgjort mislykket. Der var et æret Medlem (Dalsgaard) der nævnte, at det mindede noget om andre Kreditforeningsloves Titler. Det er for mig ikke det afgørende; men det afgørende er, at Landbygninger, som vi forstaa Ordet her til Lands, indbefatte for det første Landejendomme, jeg mener Fordejeendomme,

de Ejendomme, hvor Jorden er det væsentligste; og her staar ogsaa Landejendomme (En Stemme! Landbygninger). Ja, men de Bygninger, der høre til saadanne Ejendomme, betegnes ogsaa som Landbygninger; Fabrikbygninger paa Landet betegnes ogsaa som Landbygninger, i hvert Fald efter Sprogbruken hos os. Der er en Forening, hvor man finder det udtrykt, hvor vi have det sædvanemæssigt, nemlig ved Landbygningernes Brandforsikring, der have vi Ordet „Landbygninger,“ og under Landbygninger indbefattes som bekendt alle Slags Bygninger paa Landet. Imidlertid, at finde en Betegnelse, der noget bedre rammer det, som det ærede Medlem har tænkt paa, er ikke saa vanskeligt. Naar man forandrer „jydsk Landbygninger“ til „Bygninger paa Landet i Sjælland,“ ere vi allerede komne et Stykke henimod det. Jeg siger ikke, at vi ere komne til et Resultat endnu, thi det viser sig at være vanskeligt. I Fjor havde det ærede Medlem stillet sit Forslag noget anderledes, idet det da havde: „bygningssafgiftspligtige Ejendomme paa Landet.“ Jeg paaviste den Gang, at det var laant mindre heldigt og ikke, som den ærede Taler ønskede det. Jeg tror imidlertid, at det er nødvendigt, at dette Punkt bliver gjort til Genstand for nøjere Overvejelse; det er ikke værd at faa en Titel, der kan misforstaaes, hvilket denne absolut let kan. Jeg har ikke overhørt, at den ærede Forslagsstiller har ment, at man i Statutterne nærmere kan klare, hvilken Slags Ejendomme det er; men jeg tror dog, at det er rigtigt i selve Lovforslagets Overskrift at komme til at udtrykke sig saaledes, at der ikke kan foranlediges saadanne Tvivl, som nu absolut maa komme frem. For øvrigt indbrømmer jeg, at dette Forslag er værd at tage under Overvejelse; men kunde man komme i Forbindelse med en allerede bestaaende Kreditforening, tror jeg, det vilde være heldigere. Der var ikke noget i Vejen for, at dette kunde ske under en særlig Serie, uden at man derved blev solidarisk med de Laan, der allerede ere givne i den Slags Ejendomme. Men blot det, at man havde Regus med en saadan Forening, vilde i administrativ Henseende lette overmaade meget. Dette bliver en meget vanskelig og kostbar Forening at administrere, og det er formentlig en af de Grunde, hvorfor den nævnte Købstadforening betænker sig noget paa at gaa i Forening med dem. — Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) nævnte, at i Esbjerg var man i stor Forlegenhed, fordi der ikke var passende Udgang til Laan; i saa Hen-